

Протокол

№

гр. София, 25.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7094** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК на именното повикване в 13:48 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - [фирма] редовно призован, представлява се от адв. Д., с пълномощно по делото, явява се и управителят Я. П..

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОРЪТ НА ТП НА НОИ С. - ГРАД редовно призован, представлява се от юрк. Я., с пълномощно от днес.

Заинтересованата страна М. С. А. редовно призована, не се явява, представлява се от адв. С., с пълномощно по делото и адв. С., с пълномощно по делото.

Заинтересованата страна Г. С. А. редовно призована, не се явява, представлява се от адв. С., с пълномощно по делото и адв. С., с пълномощно по делото.

Заинтересованата страна А. С. А. редовно призована, не се явява, представлява се от адв. С., с пълномощно по делото и адв. С., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Вещото лице С. Д. С. редовно призован, се явява.

Свидетелят С. В. С. редовно призован, се явява.

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА молба от [фирма], постъпила на 21.12.2020г., с която представят платежен документ за внесен депозит в размер на 200 лв., уточняват адреса за призоваване на свидетеля, и правят уточнения, относно настъпилия инцидент.

ДОКЛАДВА писмо от СРП, постъпило на 06.01.21г., с което уведомяват съда, че досъдебно производство № 11077/2020г. на СДВР, пр. пр. № 3452/2020г. на СРП е изпратено на СГП по компетентност по пр. пр. №10260/2020г. на СГП.

ДОКЛАДВА писмо от СГП, постъпило на 02.02.2021г.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя, постъпила на 19.03.2021г., с която представят; Трудов договор и длъжностна характеристика на свидетеля С.; копие от Трудово досие на С. А. и копие от книги за инструктаж на С. А., с преписи за страните.

Връчиха се преписи от молбата на страните.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило в срок по чл. 199 от ГПК писмено заключение.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на заключението.

СЪДЪТ сменя самоличността на ВЛ:

С. Д. С. – 59г., българин, български гражданин, неосъждан, без взаимоотношения със страните от родствен, съдебен, служебен или друг характер, които да го направят пристрастен при даване на заключението.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

ВЛ - Представил съм заключение в срок, което поддържам.

АДВ. Д.: Нямам въпроси. Да се приеме експертизата.

Въпрос на адв. С.: Има ли друг маршрут извън посочения в заключението?

Вещото лице: Принципно може да има друг маршрут, но от техническа гледна точка не би бил целесъобразен. Би могло да се мине по другата тангента от К., да се качи на „детелината“ и да се включи в магистрален път към Г. и да обиколи столицата, да се включи през горнобански път и да се тръгне към М. Б.. Това е едната дъга. Вторият е лицето да вземе решение от К. да мине по Ц. шосе и през квартал Б., А., да влезе през Ц. шосе и през центъра на С., но правя извода, че по-целесъобразно е човек да ползва новото магистрално трасе, където няма светофари и безпрепятствено стига по най-късия си път до М. Б.. Единственото място на натоварено движение по този най-удобен път е „детелината“, по която да се включи на новата магистрала. Аз съм изчислил пътя до 100 метра. Не съм имал задача да измеря пътя, който минава през центъра на С., но не би се променила дължината значително. От 3 до 5 км. максимум би била разликата в разстоянието, но времето би се увеличило категорично. Следобедно време, в часа пик, при 10 светофара по 60 секунди и промеждутък между тях още минути, времето би се удължило между 20 и 30 минути. Казам 10 светофара, но те са много повече. Следвал съм маршрута и от икономична гледна точка горивото, което би се изразходвало при минаване на маршрута.

Въпрос на адв. С.: Може ли да кажете, дали има обективни данни по преписката за това кога е тръгнал – точен час на тръгване?

Вещото лице: Посочил съм на стр. 3, че е тръгнал в 15,30 часа, които данни съм взел от делото. Два пъти съм изследвал маршрута, като съм вземал периоди през деня при по-сериозно натоварване на движението и при валежи и дъжд с мокра пътна настилка, и съм го изследвал след 17,30 часа. Не съм проверявал маршрута и времетраенето при положение, че в 15,33 се тръгне. Не мога да отговоря на въпроса точно от кой документ съм установил часа на тръгване 15,30 часа. Имаше лице, което каза, че е забелязал кога точно е тръгнал.

На вещото лице се предяви лист 96 от делото /писмени показания от С. В. С./.

Вещото лице: Часът съм го взел от показания дадени от С.. Искам да се обърна към съда с това, че независимо кога ще замервам - сутрин или вечер при нормално

натоварване на трафика, разликата би могла да се отрази в 5 до 10 минути като време. Километрите остават същите.

Въпрос на юрк. Я.: Какво имате предвид под нормална интензивност на трафика?

Вещото лице: Имам предвид, че няма възникнали ПТП-та и ремонтни дейности, и няма изключително натоварване при технически изправен автомобил и при скорост, които не са в максимални стойности.

Въпрос на юрк. Я.: Възможно ли е при изследване на същото от Вас трасе, средната стойност да е под 100 км. в час?

Вещото лице: Възможно е скоростта да е под 100 км., съобразявайки се със знаците. Дадена е средна стойност при замервания на километрите и разстоянието, съобразявайки се със знаците, като съм дал толеранс от 5 минути.

Реплика адв. Д.: Понеже това е експертиза, която ние поискахме да бъде възложена от съда, не случайно в самото ѝ формулиране става въпрос за нормални условия, усреднени. Става въпрос за обичайния път при обичайните условия.

СЪДЪТ намира, че представеното писмено заключение е относимо към предмета на спора, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението по допуснатата съдебна автотехническа експертиза като доказателство по делото.

На ВЛ да се изплати възнаграждение в размер на 200 лв., за което се издаде РКО.

АДВ. С.: Моля да ни дадете възможност да се запознаем с днес представените писмени доказателства и да вземем становище по тях в писмен вид, с препис за страните.

АДВ. С.: Представям нотариален акт и удостоверение за наследници във връзка с твърденията ни за постоянно пребиваване на адреса в [населено място] в жилището на родителите на своята фактическа съжителка на семейни начала - Ц. З..

АДВ. Д.: Възразявам по приемането на тези документи.

ЮРК. Я.: Нямам против да се приемат днес представените доказателства.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представения нотариален акт и удостоверение за наследници, като неговата относимост към спора, съдът ще цени със съдебното решение.

АДВ. С.: С представена от нас молба от 19.08.2020г., сме представили писмени доказателства, по които Вие не сте се произнесли по приемането им.

АДВ. Д.: Ние сме представили становище, с което възразяваме по приемането на тези писмени доказателства, тъй като смятаме, че нямат отношение по спора, отделно от това те са в подкрепа на нашата теза, че лицето е живеело в С..

ЮРК. Я.: Не възразявам.

СЪДЪТ, като взе становището на страните

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с молбата от 19.08.2020г. писмени доказателства, като тяхното отношение към спора ще бъде анализирано в съдебното решение.

ЮРК. Я.: Тъй като съм упълномощена от днес, представям и моля да приемете справка от „ГРАО“, изготвена към днешна дата, от която е видно децата на пострадалото лице къде живеят към днешна дата и заповеди за материална

компетентност.

АДВ. Д.: По отношение на заповедите оставям на преценката на съда, а по отношение на другия документ не разбирам какво се цели да се докаже с това. Моля страната да уточни какво се цели да се докаже с тази справка?

ЮРК. Я.: По делото са налични твърдения от страна на жената, с което А. е живеел на семейни начала, че те са живеели на адреса в [населено място]. Видно е, че справката от „ГРАО“, показва постоянния адрес на децата.

АДВ. Д.: Видно от тази справка г-н А. е живеел на ул. К., [населено място]. Въпросната справка нищо не може да докаже.

ЮРК. Я.: Моля за срок за писмено становище.

АДВ. С.: Също моля за срок за писмено становище.

АДВ. С.: Също.

Съдът, с оглед изразената молба на страните, да им се даде възможност по приемането на доказателствата – справка от „ГРАО“, заповеди за материална компетентност, трудов договор и длъжностна характеристика на свидетеля С.; копие от трудово досие на С. А. и копие от книги за инструктаж на С. А., подробно да се запознаят с тях и да изразят в писмен вид становище, с преписи за останалите страни, дава такава възможност на страните в 7-мо дневен срок.

В залата се въведе свидетелят С. С..

Съдът сменя самоличността на свидетеля по представена лична карта.

С. В. С. – 38г. българин, български гражданин, без дела и родство със страните по делото

Предупреден за наказателната отговорност по 290 от НК.

Обеща да каже истината.

Разпитан свидетелят отговори: Познавах С. А., работихме заедно и бяхме приятели. Започна работа при нас 02.2019г. доколкото работата ни свързваше, контактите ни бяха ежедневни. Средно между 10 минути и 6 часа сме прекарвали заедно от работния ден. В деня, в който се случи инцидента, аз бях в базата в К. до обяд, а той беше в базата в К.. На обяд закарах камион за ремонт в кв. Д. и го помолих да дойде да ме вземе от сервиза. Предвид натоварения му курс се качих да му помогна /имаше много обекти и стока за разтоварване/. Заедно довършихме курса му. При приключването на курса се върнахме в базата в К., където отчитаме фактури и пари, там се позиционира и камиона за финала на деня. След приключването на работния ден получих обаждане от сервиза, че камиона е готов. Помолих го като си тръгва за вкъщи да ме закара до сервиза да си взема камиона. Той пътуваше всеки ден до [населено място]. В този ден, мястото на сервиза беше в неговата посока, сигурно се е наложило да се отклони, но не в обратната посока. Той ме остави в сервиза и там се разделихме. Аз се прибрах и един час след това получих обаждане от жена му, че се е случил инцидент. Ориентировъчно между 15,30 - 16,00 часа се разделихме и той си тръгна за вкъщи. След като се разделихме той не ми каза накъде отива. Докато бяхме в неговата кола заедно, преди да ме остави в сервиза, жена му се обади и каза, че го чака да се прибере с детето от училището в П., и да ги вземе оттам. В сервиза ние се разделихме. Този сервиз се намира в кв. Д. на [улица], там се разделихме. Не мога да кажа в каква посока тръгна. Всеки ден различно свършвам работа, всеки ден е различно, зависи от това кога сме свършили с обиколката на обектите. Разнасяме безалкохолни напитки. След края на работния ден не товарим буса или камиона, с който работим за следващия ден да е готов. Има назначени хора нощна смяна, които подготвят

камиона, те го товарят.

Съдът предяви на свидетеля С. на стр. 96 писмени показания.

СВИДЕТЕЛЯТ: Да, подписът е мой. Саморъчно нищо не съм писал. От НОИ бях уведомен чрез управителя, тъй като аз отговарям за работниците в базата, че трябва да дам обяснение за деня на инцидента. Дотук всичко, което съм заявил писмено аз го заявих и днес горе - долу същото. Разликата, която се получава е в последното изречение. Това, което казах днес пред съда е самата истина. Това, което съм написал в писмените показания е друга променена версия. Днес, което заявих в съдебното заседание, това е истината. Бях помолен от прекия ми ръководител нещо да съкратя и затова е разминаването в показанията. Случая с отиването до сервиза не е наказуемо от фирмата, защото е свързано със служебните ангажименти и до момента не знам да има наказани служители за подобно нещо. Аз просто реших да напиша последното изречение така, не знаех, че е толкова важно накъде сме тръгнали и кога. Не съм бил принуждаван да го напиша така. Не съм получавал обаждане от жената на А. с въпрос; защо сме ходили до Д.?

На въпрос на юрк. Я., свидетелят отговори: На излизане от базата единствения възможен път към Д. е да се завие надясно. Веднага след базата има черен път, който минава зад базата и влиза между [населено място] и [населено място] и оттам към гара Искър и Д.. Оттам минахме, за да не заобикаляме през „детелината“. Моят пряк ръководител по телефона ме помоли да напиша какво точно се е случило, за да послужи това нещо пред НОИ и аз го написах, и му го пратих да го види. След това получих обаждане пак от него, и той ме помоли да отида да го подпиша, защото го бях пратил по имейл в същия вариант, в който съм го пратил. Беше разпечатан и беше подписан. Писмен по-дълъг вариант, от това което е по делото не съм представял. Устно съм го уведомил моят пряк ръководител как стоят нещата и тогава е било по-подробното.

На въпроси на адв. С., свидетелят отговори: Автомобилът беше служебен. Служителят живееше в [населено място] откакто го познавам. Ходил съм му на гости. Заедно след работно време не сме ходили в тях. Не ми е споделял точно през къде минава за да се прибере. Вече не работя в дружеството. Тогава моите задължения бяха да изготвям графици за работата на колите и на шофьорите, и др. работи. Конкретно задача към А. не съм поставял. С. А. беше длъжен да изпълнява моите указания.

На въпрос на управителя на дружеството, свидетелят отговори: Камионът, който закарах на ремонт беше с рег. [рег.номер на МПС] . Аз влязох в сервиза сам и той дойде да ме вземе от сервиза. Пред вратата, пред която приемат и издават камиони спря А. - това е в двора на сервиза. След това не ме е чакал, веднага тръгна. За този ден на А. служебните задължения приключиха след като остави камиона за нощуване в К.. Да дойде с мен до Д. не му е част от служебните задължения. Аз го помолих като човек да ме откара. А. можеше да откаже на молбата ми и да не ме откара до въпросния сервиз. Не мога да посоча поради каква причина той реши да ме закара дотам. Същият отговор давам, ако бях помолил и друг мой подчинен. Ако никой не се беше съгласил да ме откара дотам, щях да се прибера вкъщи и да взема камиона на следващия ден с друг колега, който работи в района. Когато ме взе първия път от сервиза той не влезна в сервиза, а аз го чаках на светофара, за да не се отбива от пътя. Бях на погребението на С. А.. Посещението беше колективно от цялата фирма. Не съм разказвал на негови близки какво е станало. В деня на инцидента имаше момент, в който търсих една фактура. Фактурата търсех аз, не С. А., същия ден. Търсех я две

минути и я намерих. За мен това е забавяне.

Страните нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетеля от залата.

В залата се въведе свидетеля М. З. М..

Съдът сменя самоличността му, както следва:

М. З. М. - 64г., българин, български гражданин.

Аз съм дядо на заинтересованите страни и желая да свидетелствам.

На въпроси, свидетелят отговори: Аз съм баща на Ц. М. З. – майката на децата. Те живееха заедно от 2009г. имаха две деца. Живееха в С. 2-3 години, след това се преместиха в моята къща в [населено място], [улица]. Те постоянно живееха в селото. Той в началото работеше в „С.“. Той отиваше всеки ден на работа в С.. Дори и да е сменял работата, тя все е била в С.. Имаше собствен автомобил - мини ван, но не мога да кажа марката и модела. Винаги си пътуваше с тази кола. Дъщеря ми гледа едното дете, което е аутист и тя не ходи на работа. Голямото е втори клас и учи в кв. М. до П.. Тя го вземаше от училище. Тя отиваше с кола да го взема. Имало е такива случаи, в които синът ми го е взимал, но рядко. Той също живее в селото, но отделно от нас. Който можеше, той го вземаше. Ако се случи да го вземе бащата, първо идва до вкъщи, обажда се на жена си. Много рядко, когато е почивал се е включвал да го вземе. В този ден, преди да направи катастрофата, в четири без нещо се обади на жена си и каза, че ще закъснее и ще се прибере вкъщи. Не помня кой взе детето.

Страните /поотделно/: Нямаме въпроси към свидетеля.

Съдът освободи свидетеля от залата.

В залата се въведе свидетелката М..

Съдът сменя самоличността ѝ, както следва.

М. Н. М. - 55 г., българка, българска гражданка. Баба съм на заинтересованите страни. Аз съм майка на Ц. З.. Желая да свидетелствам.

Разпитана свидетелката отговори: Познавам С. А. от 2009 г. Два месеца по-късно, откакто станаха двойка, дъщеря ми вече ни запозна. Първоначално живееха в С., не мога да кажа колко време, след това дойдоха на село. Не мога да кажа точно колко живееха в С.. Преместиха се при нас в нашата къща в [населено място]. Оттогава си живееха само при нас. С. работеше в С.. Той пътуваше всеки ден до С. и обратно в къщи. Пътуваше с личния си автомобил. Знам, че беше фолксваген – сив. Децата се родиха, докато живееха при нас и двете. Те се родиха в болницата в П.. П. е на 13 км. от селото. Ние живеем на първия етаж на къщата, а сестрата на съпруга ми на втория етаж. А. и дъщеря ми живееха в едната стая на първия етаж. Не е имало случай С. А. да остава в С. да спи. Знам, че беше шофьор и зареждаше с безалкохолно заведение. В повечето случаи се прибираше към 16,30 -17,00 часа. В деня на катастрофата не знам кога е приключил работния му ден. Аз работех в Пирогов и оттам разбрах за случая. Бях на смяна

и тогава го докараха. Голямото внуче учи в квартал на П.. Той е втори клас. Майка му го взема и го води. Преди, сутрин го караше сина ми, след обяд го вземаше баща му А. или съпруга ми. Дъщеря ми по –рядко го вземаше, защото тя е ангажирана с малкото дете. В деня на катастрофата, мисля че или съпруга ми или дъщеря ми взеха детето. Тя се страхуваше много да кара. Малкото дете ходи постоянно на логопеди и психиатри. Те са в П., дотам го водят дядото и майка му. Сега вече и тя се научи сама да кара. Когато С. А. взимаше детето от училище, първо се прибираше до къщи и след това отиваше до училище. Възможно е дъщеря ми примерно да е казвала „аз съм с детето в училище и ела да ни вземеш“. Доколкото знам от нея той ѝ се е обадил и казал, че няма да може да отиде за детето и се прибира направо в къщи, а те двамата – дядото и жена му, да отидат да го вземат. Не знам защо така е казал. Детето ходеше на занималня и в този ден трябваше да бъде на тренировка. Трябваше най-късно да го приберем до 17,30 часа, защото затваря занималнята. Занималнята се намира в П..

АДВ. С.: Оттеглям искането си за разпит на друг свидетел.

АДВ. Д.: Предоставям на съда.

ЮРК. Я.: Предоставям на съда.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

УВАЖАВА искането за оттегляне на разпит на друг свидетел на заинтересованите страни.

АДВ. С.: Имам доказателствено искане за изслушване на допълнителна автотехническа експертиза. Моля да формулирам конкретни въпроси по това искане, след като се снабдя с препис от днешния протокол като молбата, с която ще заявя искането, ще бъде с препис за другите страни.

АДВ. Д.: Поддържаме искането за приобщаване на материалите от прокурорската преписка. Към този момент това са доказателствените ми и моля да ми дадете възможност да взема становище по доказателствените искания на заинтересованите страни.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА възможност на заинтересованите страни да формулират допълнителни въпроси към експертизата в писмен вид с препис за жалбоподателя и ответника.

На същите да се предостави протокол от днешното съдебно

заседание.

ДАВА възможност на жалбоподателя и ответника да изразят становище по искането за експертиза в писмени вид, с препис за другите страни в 14-дневен срок от получаване на молбата.

ДА СЕ ИЗИСКА от Софийска градска прокуратура по пр. пр №10260/2020г. препис от автотехническа експертиза, изготвена по делото.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 27.05.2021 година, от 15:30 ч., за когато страните уведомени.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:33 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: